

РЕШЕНИЕ

№ 996

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 18.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3550** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294 – чл.298 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ и се разглежда в окрито съдебно заседание на основание чл.297, ал.2 от АПК, като подадена от трето лице.

Образувано е по жалба на А. Ц. С., представляван по пълномощно от майка си В. Л. С., против бездействие на Директора на дирекция „Общински строителен контрол“ – Столична община, по повод изпълнението на влязла в сила Заповед № РД-30-66 от 04.08.2014 г. на Директора на дирекция „Общински строителен контрол“ – Столична община, с която е наредено премахването на незаконен строеж, извършен от Д. С. С., представляващ "Преграждения с колове и оградна мрежа с монтирани на тях метални врати“, находящи се в УПИ XIII-305,кв. 163по плана на [населено място], м. „Г. глава“, с административен адрес [улица].

Жалбоподателят, чрез адв. Г., сочи, че е съсобственик в имота с Д. С. и огражденията му пречат да ползва имота. Твърди, че многократно след лизането на заповедта в сила е искала от органа по изпълнение да е изпълни, тъй като С. само е махала мрежата и после отново я слагала. Моли изпълнението да бъде възложено на съдебен изпълнител или да бъде задължен административния орган да изпълни принудително заповедта. Претендира заплащането на разноски.

Ответникът, Директорът на дирекция „Общински строителен контрол“ – Столична община, представляван от юрисконсулт юрисконсулт П., изразява становище за недопустимост на жалбата, с аргумент, че жалбоподателят не е страна в производството по издаване на заповедта за премахване на незаконния строеж, поради

което не може да иска и нейното изпълнение. Алтернативно – твърди неоснователност на жалбата. Моли да бъде оставена без уважение и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна Д. С. С., изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че е премахнала доброволно ограденията, а тези, които са сега в имота са нови.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не встъпва в производството и не изразява становище.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Според разпоредбата на чл. 294 от АПК, на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението.

Според чл. 295 от АПК, право на жалба имат страните в производството по изпълнението, както и третите лица, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати от него.

Жалбоподателят не е страна по изпълнението на Заповед № РД-30-66 от 04.08.2014 г. на Директора на дирекция „Общински строителен контрол“ – Столична община, с която е наредено премахването на незаконен строеж, извършен от Д. С. С., представляващ "Преграждения с колове и оградна мрежа с монтирани на тях метални врати“, находящи се в УПИ XIII-305, кв. 163 по плана на [населено място], м. „Г. глава“, с административен адрес [улица]. Същият, обаче, е съсобственик с извършителя на строежа в имота, в който е изпълнен строежа и същият пречи неговото ползване на имота, в този смисъл е заинтересовано от изпълнението трето лице, следователно има равен интерес от обжалването на бездействието на органа по изпълнение по подадените от него искания за това.

Според чл. 296, ал.2 от АПК, бездействието на органа по изпълнението може да се обжалва безсрочно след изтичането на 7-дни от подаването на искането за извършване на изпълнителното действие. Този срок е отминал от всички подадени искания на жалбоподателя вх.№ ТК-92-00-54 / 25.05.2015 г., вх. № ТК-92-00-54 / 15.06.2015 г., вх. № ТК00-26-25 / 23.08.2018 г., вх. № САГ16-ТК00-26 / 27.12.2018 г., вх. № САГ16-ТК00-2490 / 07.02.2019 г.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и като събра и прецени в тяхната съвкупност всички представени по делото писмени доказателства, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Между страните не е спорно, че е налице влязла в сила заповед, с която са нарежда премахване на незаконен строеж, а именно Заповед № РД-30-66 от 04.08.2014 г. на Директора на дирекция „Общински строителен контрол“ – Столична община, с която е наредено на Д. С. С., като извършител на незаконен строеж "Преграждения с колове и оградна мрежа с монтирани на тях метални врати“, премахването му, потвърдена с окончателно Решение № 2648 / 16.04.2015 г. по ад. № 9648 8 2014 г. на Административен съд София – град.

Следователно, налице е влязло в сила изпълнително основание по смисъла на чл.268, ал.1, т.1 от АПК.

Длъжник по изпълнението е заинтересованата страна Д. С. С..

Според чл. 271, ал.1, т.1 и т.2 от АПК, орган по изпълнението за изпълнение срещу граждани и организации - административният орган, който е издал или е трябвало да

издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закона е посочен друг орган, а за изпълнение срещу административен орган – съдения изпълнител, в чийто район е местоизпълнението.

В този смисъл, неосноватено е искането на жалбоподателя за ангажиране на съдебен изпълнител за изпълнение на задължени не гражданин. В случая, орган по изпълнение е административният орган, който е издал административния акт, подлежащ на изпълнение.

Според чл. 225, ал.4 от ЗУТ, ако заповедта за премахване не се изпълни доброволно в определения в нея срок, тя се изпълнява принудително от органите на ДНСК самостоятелно или съвместно с лица, на които това е възложено от началника на дирекцията /ДНСК/ или от упълномощено от него длъжностно лице, по ред, установен с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството, каквато в случая се явява Наредба № 13.

Спорният по делото въпрос е дали заповедта е изпълнена доброволно.

Съдът намира за установено по делото, че не е налице доброволно изпълнение последните аргументи:

Твърдението на заинтересованата страна г-жа С., че е премахнала доброволно оградата и тази, която съществува сега в имота е нова, не се подкрепят от никакви доказателства по делото.

Видно от писмо изх. № РВТ16-ВК08-280 / 07.09.2017 г. от заместник – кмет на Район „В.“ до директор на дирекция „ОСК“ с уведомление вх. № РВТ16-ВК08-280 / 07.08.2017 г. Д. С. е посочила, че е изпълнила заповедта в срока за доброволно изпълнение, но при направена проверка от служители на района се установило, че оградната мрежа е премахната, крилата на вратите, с изключение на тази, монтирана срещу основния вход на съществуващата жилищна сграда, са демонтирани, металните колове и рамките на металните врати не са премахнати, като констатациите са удостоверени в Констативен протокол № РВТ16-ВК08-280 от 14.08.2017 г.

В следващо писмо изх. № РВТ16-ВК08-280 от 04.10.2018 г. от заместник – кмет на Район „В.“ до директор на дирекция „ОСК“ е посочено, че при извършена проверка от служители на района е установено, че оградната мрежа е монтирана отново към непремахнатите метални колове, а крилата на металните врати са монтирани отново към металните им рамки, с което незаконният строеж е възстановен отново във вида, описан в Заповед № РД-30-66/ 07.08.2014 г., за което е съставен и Констативен протокол № РВТ16-ВК08-280 от 14.08.2017 г.

И двете проверки за по повод искания от страна на жалбоподателя А. С., чрез пълномощника му В. С. за изпълнение на заповедта.

Въпреки горните констатации от страна на районната администрация, органът по изпълнение не е предприел никакви действия по започване на принудително изпълнение.

Вместо това, на последните писма, с отправено подобно искане вх. № САГ16-ТК00-26 / 27.12.2018 г., вх. № САГ16-ТК00-2490 / 07.02.2019 г., е отговорено с писма изх. № САГ16-ТК00-26 / 15.02.2019 г. и изх. № САГ16-ТК00-2490 / 15.03.2019 г., в което се сочи, че жалбоподателят не е страна в изпълнителното производство по смисъла на чл.274, ал.1 и ал.2 от АПК, както и че е недопустимо посредством изпълнение на заповед по чл.225а от ЗУТ административният орган да решава вещни спорове, с което изрично отказва да изпълни правомощията си по чл.225а, ал.3, ал.4 и ал.5 от ЗУТ, съгласно които „(3) Ако заповедта за премахване не се изпълни доброволно в

определения в нея срок, тя се изпълнява принудително от общината по ред, определен с наредба на общинския съвет. (4) Въз основа на влязла в сила заповед за премахване на строежа и протокол за извършените разходи по премахването се издава заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от Гражданския процесуален кодекс и (5) Принудителното премахване е за сметка на извършителя...“.

От свидетелските показания на свидетелката С. С., също така се установява, че Д. С. през 2010 г. е поставило ограда, издадена е заповед за премахването на оградата, дълго време не е била премахната, а през 2017 г. е разкачила само мрежата, впоследствие разкачила само портите от пантите, а колците са останали където са; дошла е отново комисия, след която тя е разкачила мрежата, но веднага на следващия ден отново я е закачила и закачила портите на пантите, като това е и до разпита на свидетелката.

Съгласно легалното определение на §1 от ДР на Наредба № 13, „премахване на незаконен строеж“ представлява разрушаването му до кота терен и/или до състояние негоден за ползване при спазване нормите по противопожарна безопасност, хигиена и безопасност на труда.

Събраните по делото доказателства предпоставят извод, че в нито един момент не е направено цялостно премахване на незаконния строеж, респективно до кота терен, поради което направеното искане от страна на жалбоподателя да бъде задължен ответника да предприеме нужните действия по принудителното изпълнение на заповедта се явява основателно.

Доколкото впоследствие е издадена Заповед № СОА19-РД09-934 /01.07.2019 т. на Кмета на Столична община, с която е допълнена Заповед № СОА17-РД09-622 / 19.06.2017 г., и двете на сайта на Столична община, Направление „Архитектура и градоустройство“, от която е видно, че без да се отнема делегирането по т.2.14. на Директора на дирекция „ОСК“ във връзка с издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи по чл.225а от ЗУТ, се създава т.1.47., с което се делегират такива правомощия на Главния архитект на Столична община, счита, че задължението следва да бъде отправено и до него.

Водим от горното и на основание чл. 298 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ЗАДЪЛЖАВА Директора на дирекция „Общински строителен контрол“ – Столична община, съответно Главния архитект на Столична община, в седемдневен срок да започне процедура по принудително изпълнение на Заповед № РД-30-66 от 04.08.2014 г. на Директора на дирекция „Общински строителен контрол“ – Столична община по реда на чл.225а, ал.3 от ЗУТ.

Решението е ОКОНЧАТЕЛНО и не подлежи на обжалване.

Препис да се изпрати на А. Ц. С., Д. С. С., Директора на дирекция „Общински строителен контрол“ – Столична община и на Главния архитект на Столична община.

СЪДИЯ: